

פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת עֵינֵי חַמְד

יִצְחָק אֶלְעָזָר ע"י בֵּית הַכִּנְסַת שְׂכוֹנַת ע"ן חַמְד" - אֲבִשְׂרָת צִיּוֹן

העלון מוקדש לרפואת ציון בן צ'חלה

פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת - הַרוּחַ וְהַחֲמַר

"וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂוֹ אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֶה וַיַּעֲקֵב אִישׁ תָּם יָשֵׁב אַהֲלִים"

אל.

"וַיֵּצֵא הָרֶאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי כְּלוֹ כְּאֲדָרְתִּי שֶׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עֲשׂוֹ. וְאַחֲרָי כֵן יֵצֵא אַחִיו וַיְדוֹ אַחְזֶת בְּעֵקֵב עֲשׂוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב". שְׁמוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ מִצִּיּוֹן בְּפִסּוּק כְּמִי שֶׁנִּקְרָא בְּפִיהֶם שֶׁל רַבִּים "וַיִּקְרָאוּ", בְּעוֹד שְׁמוֹ שֶׁל יַעֲקֹב מוּפִיעַ כְּמִי שֶׁנִּקְרָא עַל יְדֵי יַחִיד "וַיִּקְרָא". שֶׁכֵּן, הַרְשַׁע, הַרְעָה, הַכְּפִירָה- הֵם הַרּוּב הַשׁוֹלֵט בְּעוֹלָם. וְלַעוֹמֵת זֹאת הַצְּדִיק, הַטּוֹב, הַמְּאֲמִין- הוּא בּוֹדֵד בְּעוֹלָמוֹ, מִיעוֹט קֶטַן בְּתוֹךְ רוּב רֹעֵשׁ וְגוֹעֵשׁ. וְאִפְּ שֶׁאֵנוּ מִמִּיעוֹט, אֵין זֹאת אוֹמֵר, שְׁעֵלֵינוּ לְהִיבְהֵל חֲלִילָה מְעוֹבֵדֵת הַיּוֹתֵנוּ עִם קֶטַן וְדַל אֶל מוֹל קְהֵלִי עֵנֵק שֶׁל פֶּשַׁע וְרִשָׁע.

כְּמוֹ שֶׁעֲנָה רַבִּי יְהוֹנָתָן אֵיבִישׁיץ זצ"ל לְאוֹתוֹ נוֹצֵרִי שֶׁשָּׁאֵל לְפֶשֶׁר עֲמִידַתוֹ שֶׁל הָעַם הַיְהוּדִי מִנְּגֵד, מוֹל רוּב מִנִּיין וּבִנִּיין שֶׁל הָאֲנוּשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא סְבוּרָה כְּמוֹתוֹ. "וְהֵלֵא בְּתוֹרָה שֶׁלְכֶם נֶאֱמַר: 'אַחֲרַי רַבִּים לְהַטּוֹת!' הַטִּיחַ הַכּוֹמֵר בְּרַב הַיְהוּדִי. הַשִּׁיבּוֹ רַבִּי יְהוֹנָתָן עַל אֲתֵר: "אֲמַת, רוּב נַחֲשָׁב כְּאֲמַצְעֵי הַכְּרַעָה שֶׁאַחֲרָיו יֵשׁ לְלַכֵּת וּלְפִיּוֹ יֵשׁ לְנַהוֹג. אֵךְ אֵימַתִּי? כֹּאשֶׁר יֵשׁ סִפְקָה. אִם מְסוּפְקִים בְּחַתִּיכָה שֶׁנִּמְצָאָה, הָאֵם הִיא נְבֵלָה אוֹ שְׁחוּטָה, עֵלֵינוּ לְלַכֵּת אַחֲרָי הַרּוּב. לֹא כֵן כֹּאשֶׁר בְּרוּר לָנוּ, כִּי הַחַתִּיכָה שֶׁנִּמְצָאָה הִיא נְבֵלָה, אֵין לְלַכֵּת אַחֲרָי הַרּוּב הַמְּסַתְבֵּר, אֵלֹא אַחַר יִדְעֵתֵנוּ הַבְּרוּרָה!".

בְּבִרְכַת שַׁבַּת שְׁלוֹם

הַרְבֵּה אֵלִיהוּ חַיִּים פִּנְחָסִי

רַב ק"ק "עֵין חַמְד"- מְבַשֶּׁרֵת צִיּוֹן

מֵאֲבָק אֵיטֵנִים מֵתִנְהַל בֵּין גּוֹרְמֵי הָאֲנוּשׁוֹת. מֵאֲבָק יֵשׁן נוֹשֵׁן, שֶׁשְׁנוֹתָיו כְּמַעַט כְּמוֹ שְׁנוֹתֵיהֶם שֶׁל הָאֲנוּשׁוֹת. לֹאֹ דוּוֹקָא מֵאֲבָק שֶׁל חֵיצִים וּבִלִּיסְטֵרֵאוֹת. זֶהוּ מֵאֲבָק רַעִיוֹנוֹת וְגִישׁוֹת הָעוֹמְדוֹת בְּסוּד הַתִּיַּחֲסוֹת אֶל הָעוֹלָם. פֶּעַם זֶה מֵאֲבָק בֵּין יַעֲקֹב וְעֲשׂוֹ וּפֶעַם בֵּין יְהוּדִים לְגוֹיִים, פֶּעַם בֵּין צְדוּקִים וּפְרוּשִׁים וּפֶעַם בֵּין דְּתִיִּים לְפּוֹרְקֵי עוֹלָם. אֵלֹא רּוֹאִים אֶת בֵּיתֵם בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאֵת שֶׁהוֹתֵם כֹּאֵן כְּשֶׁהוֹת בְּפּוֹרְזְדוֹר, וְאַחֲרָיִם רּוֹאִים בְּתַעֲנוּגוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה אֶת חֲזוֹת הַכֹּל. אֵלֹא יוֹשְׁבֵי אוֹהֲלִים וְאֵלֹא אֲנָשֵׁי שְׂדֵה.

כִּבְר שְׁמוֹ שֶׁל הַבֵּן הַגְּדוֹל, הַנִּיתֵן לוֹ בַּעַת לִידָתוֹ, מִלְּמַד עַל הַתְּחוּשָׁה שֶׁחָשׂה הַרְשַׁע כְּלִפֵּי אִישִׁיוֹתוֹ. "עֲשׂוֹ" מִשְׁמַע עֲשׂוֹי וְגַמּוֹר, מְבַחֲנֵתוֹ שֶׁל הַרְשַׁע הוּא מוֹשְׁלֵם. הוּא לֹא רּוֹאֵה אֶת עַצְמוֹ כְּמַחֲוִיב לְמֵאֲמֵץ כְּלִשְׁהוּא לְהַשְׁלֵמַת אִישִׁיוֹתוֹ וְלִתְקִינָה נַפְשׁוֹ. אֶת כֹּל מִרְצוֹ הוּא מִשְׁקִיעַ בְּהַשְׁלֵמַת הַחֲסֵר הַחוּמְרֵי שְׁלוֹ, בְּהַגְדַּלַת רְכוּשׁוֹ בְּסִיפּוֹק תְּאוּוֹתָיו. לְחַלְקוֹ הַרוּחָנִי אֵין הוּא מְקַדִּישׁ זְמַן אוֹ מֵאֲמֵץ. בְּתַחֲוֹם זֶה הוּא מְסַתְּפֵק בְּחַלְקוֹ וְדִי לּוֹ בְּמַה שִׁישׁ לוֹ.

לֹא כֵן הַצְּדִיק. תְּמִיד הוּא רּוֹאֵה אֶת עַצְמוֹ כְּמִי שֶׁחָסֵר בְּמַעֲשָׂיו וְכְּמִי שֶׁעֵלָיו לְעַמּוֹל עוֹד רְבוֹת לְתִיקוֹן נַפְשׁוֹ. "יַעֲקֹב" הוּא מְכַנֶּה מִלְּשׁוֹן עֵקֵב וְעַנּוּוָה. הַרְגַּשְׁתּוֹ בְּכֹל עֵת כְּמִי שֶׁלֹּא הִשִּׁיג כְּלוֹם וְכְּמִי שֶׁבְּכֹל פֶּעַם עֵלָיו לְחַתּוֹר לְעֵלְיָהּ נּוֹסֶפֶת בְּדֶרֶךְ הָעוֹלָה בֵּית

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב הודיה בת לבנה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה ארז בן שושנה תומר בן רות ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב שמעון בן זלפה יצחק דדש

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר סנין בת אסתר אילנה בת רוחמה רותם בת סימי מירב בת שרה אילן בן ג'ולייט חגית בת ז'ילה חיה אליהו דניאל בן עזיזה

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר זרי כרמית בת יהודית נטלי בת יונית אורית בת רחל

רפואת הנפש והגוף

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי אפרת דליה בת נעימה אוריאל בן יפית יהודה אריה בן רחל ברכה אורן בן אסתר תמר פורטונה בת מיסה יצחק בן עזרא נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן גולייט עינת בת רחל ברכה סימה בת אולין ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה בנימין בן יקוט נעם דוד בן סימה ז'ילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים שירה שילת בת אורלי דניאל בן מיה אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה דניאל בן עדי רפאל משה בן רחל זיסמל עזיזה בת סעדה יצחק בן לורה לאה מזל בת חנה דב בן מזל רחל בת ימנה לירז בת מירב ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים כל עם ישראל

06/11/2010 כ"ט חשוון תשע"א

פרשת תולדות ערב ראש-חודש

הפטרה: "מחר חודש"- שמואל א' פרק כ'

ש. חורף	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	16:10	17:25	17:58
ת. אביב	16:25	17:25	17:54
חיפה	16:15	17:24	17:54
ב. שבע	16:28	17:26	17:57

העלון מוקדש להצלחת ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

מהו איסור ערלה והאם צריך לחשוש לאיסור זה בכל הפירות?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

פירות ערלה, היינו: הפירות שמניבים אילנות המאכל במשך שלוש השנים הראשונות לנטיעתם, אסורים באכילה ובהנאה מן התורה. ואיסור זה נוהג בין בארץ ישראל ובין בחו"ל. ואף בפירות שהם ספק ערלה בארץ ישראל- אסור. המוצא או רוכש אילן, ואינו יודע שנותיו ואין הבעלים נמצאים, אם נראה אילן זקן- פירותיו מותרים. גוי שאומר שעברו על האילן שלוש שנים- אינו נאמן. ישנם זני פירות, שבהם אחוזי הערלה גבוהים ביותר ואין לקנותם, אלא בחנות, שיש בה השגחה ותעודת כשרות, כגון: "ענבים" ירוקים בלא גרעינים, וכן פרי ה"קווי", "אפרסק ספטמבר", "פפאיה" ו"אוכמניות". אולם, ישנם סוגי פירות, שאין בהם חשש ערלה, מפני שאין האילן מניב פירות אלא לאחר כ-4-5 שנים ומעלה, כגון: זית, תמר, תאנה, אפרסמון, גויאבה, דובדבן, חבוש, חרוב, מנגו, משמש, לימון, פקאן, שזיף, תפוח, תפוז וקלמנטינה.

כחה של צניעות

הרב הקדוש רבי ישראל מטשרקס זצ"ל, בנו של הרבי מטשרנוביל זיע"א, היה ידוע כבעל מופת נשגב מאוד. פעמים רבות נעשו אצלו ישועות עצומות שלא כדרך הטבע. אנשים, אשר אמרו נואש מצרותיהם ובאו אליו 'כשאפסה כל תקווה', ראו אור גדול.

פעם אחת נכנסה אצלו אישה חשובה מהמשפחות המיוחסות בישראל. אותה אישה קשת רוח לא זכתה בפרי בטן. זה לה שנים רבות שהיא יושבת ומצפה לישועת ה', ועדיין לא נפקדה בזרע של קיימא. הרב הקדוש הנ"ל היה רגיל לישיב בראש שמוט על השולחן ולא היה רואה כלל את הנעשה בחדר. כאשר נכנסה האישה, הניחה את כסף פדיון הנפש על השולחן עם הפתקה שבה היו כתובים שמה ובקשתה. הרב נשאר יושב דקות ארוכות, כשראשו שמוט. לבסוף, פתח את פיו הטהור ואמר בפה מלא: "הנני מבטיח בזכות אבותיי הקדושים, שתיוושעי ולפקודת השנה תחבקי בן זכר".

אותה אישה, כאשר ראתה כי עת רצון היא כעת לפני הצדיק ושעת כושר לבקש יותר, הוסיפה והפצירה, שאותו בן יזכה להיות ירא שמים כמו הרבי. הרבי זקף את ראשו, נדהם מעצם הבקשה, אך מיד הרים ידיו כלפי שמים ואמר: "ראת שמים איש אינו יכול לתת, אף לא הצדיק הגדול ביותר! כפי שנאמנים עלינו דברי חז"ל: 'הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים'. אולם סגולה אחת ויחידה - יש בה כדי להבטיח בנים יראי שמים - הצניעות של האם! ככל שתהדר האם בצניעות יתרה, כך יהיה הבן יותר ירא שמים". "ובכן", סיים הרבי את דבריו, "זאת לא תוכלי לבקש, באשר אינך הולכת בצניעות מופלגת, כפי שהייתה אימי הצדקת. ואף צער וייסורים רבים היו נמנעים ממך עד היום, אילו היית נזהרת יותר בצניעותך בצעירותך".

המורצה לזיכוי הרבי

כנס גדול

צט הרבנות

ימ'נה מלרתי תחי'

דברי פתיחה

הגב' שרה אבריטשר תחי'
רכזת נשים ומדרשות

בהשתתפות

הגב' לאה בוטבול תחי'

הערב יתקיים אי"ה ביום

ראשון ל' חשוון (7.11.2010)

בביה"כ 'נאות יעקב ופסיה'

רח' נצח ישראל, מרכז קליטה

בשעה 20:15

כניסה בתשלום סמלי

קדישת קודש

אנו מבקשים בכל לשון של בקשה מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו בממון העלון. כפי הידוע, עלוננו מדפס בכ-5000 עותקים ומופץ לירושלים והסביבה, אשדוד, אשקלון, מבשרת ציון, מעלה אדמים, טבריה והצפון - במתכנת מצמצמת.

העלון ממומן רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד! ל- תרומה תתקבל בברכה!!!

לצערנו הרב התרומות פחתו בצורה משמעותית וישנו חוב נכר לבעל הדפוס. נתן כמובן לתת מכספי מעשרות.

היו שתפים בהפצת התורה וחזוק באמונה ובטחון בבורא העולם. למעוניינים, נא לפנות לליאור 0504-115673

נתן לשלוח צ'ק, נא לכתב לפקודת ביה"כ עין חמד בצרוף

קרט או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58

(החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון

בהפקדה בבנק לאומי)

המורצה לזיכוי הרבי

מסבת ראש

חדש לנשים

מסבת ראש חדש פסלו

תתקיים אי"ה

במוצאי שבת

ה-6.11 (למנינם)

בשעה 20:00

במתנ"ס מעוז ציון

עם ספורה האישי

והופעתה של

מירי אור.

כבוד קל

כניסה בתשלום סמלי

מנויים:

לקבלת העלון חנם

ב- email מידי שבוע

שלח את כתובתך אל:

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673

כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון

רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה:

נא לפנות לרב

אליהו חיים פנחסי

בטל' 054-7646633

רבי שמואל אליעזר הלוי אידלס זצ"ל הידוע בכינויו **מהרש"א**: מגדולי מפרשי התלמוד, נולד בפוזנא בשנת ה'שי"ה (1555). נפטר באוקראינה ה' כסלו ה'שצ"א (1631). חי כ-76 שנים. המהרש"א היה צאצא של משפחת קלונימוס המפורסמת, שייחוסם מגיע עד דוד המלך. אביו היה ר' יהודה הלוי מצאצאי ר' עקיבא כהן ור' יהודה ליוואי הזקן מפראג ופרנס בקהלת אובן, אמו הייתה ממשפחת המהר"ל מפראג, וחותנו היה ר' משה אשכנזי מפוזנא מחבר זכרון משה.

בצעירותו החלו להתגלות כישורונתיו. בהיותו בגיל 30 הורי אשתו יסדו ישיבה גדולה והעמידוהו בראשה, ומאז חתם את שמו "שמואל אידלש" על שם חמותו שהכיר לה טובה, מפני שתמכה בישיבתו בפוזנא במשך עשרים שנים, בין השנים ה'תשמ"ה עד ה'שס"ה (1585-1605). לאחר הסתלקותה כיהן כרב בעיר חלם במשך 10 שנים, ובשנת ה'שע"ד (1614) נקרא להיות אב"ד וראש ישיבה בלובלין. משם נקרא לאב"ד בטיקטין, ולבסוף נתקבל לרב באוקראינה והקים ישיבה בה למדו אלפי תלמידים. **גאון בנגלה ובנסתר. ענוותן. בעל רוח-הקודש. בעל מופתים.**

מחיבוריו: • יחידושי הלכות על הש"ס - בו הוא מבאר במיוחד את דברי התוספות **• יחידושי אגדות** - על אגדות חז"ל נדפסו אח"כ עם הוצאת הש"ס.

מעשה בעירו של המהרש"א, היה עשיר שפרנסתו הייתה מחנות הסמוכה לרכבת לממכר משקאות וסגירות והיה רגיל לילך בצהריים לביתו למשך שעה אחת לאכול ולנוח, ובתו היחידה הייתה יושבת בחנות עד שהוא חוזר. והנה נזדמן פעם אחת, כאשר חזר אחר הצהריים לחנות, **מצא שהחנות פתוחה, ובתו לא נמצאת.** וישאל עליה את השכנים, אולם הם לא ידעו דבר. פנה הוא למשטרה, אולם החיפושים לא הניבו פירות. היות שהייתה בתו חביבה עליו ביותר, לאחר שלושה ימים אמר לאשתו, שהוא עוזב את העיר והולך לחפש את הבת, ויהיה מה שיהיה.

לשמע הדבר, באו אליו ידידיו ואמרו לו: "מה לך ולצרות האלה וחבל על הכסף הרב, שאתה תבזבז. **יש לנו רב קדוש בעל מופת ובעל רוח-הקודש, תכנס אליו ותשאל לעצתו.**" ענה להם: "**וכי מה הוא יודע הרב שלנו?**" ולא רצה לשמוע להם. בסיכומו של עניין, עזב העשיר את העיר והלך ממקום למקום, ובזבז ממון רב, והיה בוכה על בתו יומם ולילה, וכל מה שטרח לא הועיל, ולא מצא את בתו.

והנה, כאשר נכנס לאחת העיירות, מצא שם זקן אחד, בשמוע את סיפורו השיב לו הזקן: "מה אתה בא לכאן ושואל על בתך, הרי בעירך יש רב גדול וקדוש, היה עליך לשאול ולהיוועץ בו". אולם העשיר לא שת לבו גם לדברי ההלך והוא המשיך לנדוד בחיפושיו, כך במשך שלוש שנים. לבסוף כל ממונו אזל והוא הוכרח לחזור לעירו. ומדי פעם היו מיעצים לו חבריו, כי ילך לרב הקדוש ויבקש ממנו עצה ותושייה, אך ללא הועיל. פעם אחת נכנס אחד ממשפחתו, שהיה צעיר לימים, ואמר לו: "**אתה יודע שאיני איש אדוק, אבל על כל צרה שלא תבוא גם אני נכנסתי לרב מספר פעמים ומצאתי לי תרופה, ומדוע אינך נכנס אליו?**"

סוף דבר לקוהוהו בעל כורחו אל הרב. כאשר הגיע תורו, נכנס אל המהרש"א. הרב היה יושב על הכסא ומעשן נרגילה. העשיר ניסה לשוחח, אולם הרב לא רצה לשמוע ממנו דבר, ורק היה ממשיך לעשן, ולאחר חצי שעה פקעה סבלנותו של העשיר וביקש ללכת. והנה פתאום הרב קם מכסאו והחל להסתכל עליו מכף רגל ועד ראש ולאחר מכן **נטל הרב נייר ושם אותו בתוך הצלחת שעל השולחן ושרף את הנייר, ואחר-כך אמר לעשיר: "שוב לביתך, ובתך הלילה תשוב הביתה."**

העשיר יצא בכעס כי לא האמין לדברי הרב, ודיבר דברי **לעג על הרב ובעיקר על שריפת הנייר**, אולם חבריו אמרו לו: "היזהר בלשונוך כיוון שהרב הוא קדוש, ובוודאי בתך תשוב הלילה לביתך, וברצוננו לחזות בנס הגדול ולכן נשהה בביתך". והנה לאחר חצות לילה שמעו נקישות חזקות בדלת ואת קולה של הבת שצועקת ואומרת: "אבא, אמא, תפתחו לי בבקשה". אין לתאר ולשער את השמחה הרבה באותה שעה. לאחר רגעים מספר ביקשו בני הבית מהבת לספר את מה שארע עימה. וסיפרה להם שבאותו יום באה רכבת מלאה בחיילים, ואחד הקצינים הגיע לחנות וביקש ממנה שתביא לו בקבוק משקה לרכבת. כשנכנסה לשם הכניסה בכח לרכבת ופקד על הקטר, שיתחיל לנסוע. היא התחננה בפניו, אולם הקצין לא שעה להפצרותיה. **סוף דבר, חטפה ואילצה בכוח הזרוע להתחנן עימו ואף ילדה לו ארבעה ילדים. במשך הזמן השלימה עם מר גורלה והתייאשה מלחזור אל משפחתה.**

והנה, היום אחר הצהריים, **בא רב זקן ואמר לה שהיא צריכה לחזור לבית-אביה.** וענתה כי היא מעוניינת לחזור, אבל היא אינה יודעת כלל באיזה מקום בעולם היא נמצאת והיא חוששת מ'בעלה'. באותו זמן הגיע הקצין ונתן לה סכום כסף לקנות ממתקים עבור הילדים. היא עזבה את כולם בבית והנה **משיחה היא כי מאחריה הרב הזקן הולך.** כיוון שהגיעה לשוק, אמר לה הרב שתעלה על העגלה שלו ותיסע מהר לבית-אביה. עודנה חוששת, מבחינה היא שפרצה דלקה גדולה בביתה ובעלה עם הילדים יחד עם כל אשר להם נשרפו.

עתה הבינו כולם, כשם שהרב הקדוש שרף את הנייר בתוך הצלחת כך נשרפו בעלה וילדיה וכל אשר לה והיא החלה לבכות ולצעוק. הרב אמר לה, שהוא ייתן לה ולאביה תיקון. וכאשר שמע האב דברים אלו החל לצעוק ולומר בפני כולם: "**אני מאמין באמונה שלמה, שהרב שלנו הוא קדוש וטהור ומשה אמת ותורתו אמת וכל החכמים אחריו כולם אמת.**" וחזר בתשובה שלמה והיה מכבד תלמידי חכמים במאוד מאוד.

להלן סיפור מופלא, שהובא ב"איש לרעהו", המלמדנו, כי כאשר האדם באמת רוצה לעזור לזולת- יוכל למצוא את הדרך גם ללא משאבים, רק בעזרת כח רצון ובנוסף מלמדנו כיצד הקב"ה משלם עבור מעשה חסד: את סיפורו פותח השולח בהגדרה דרמטית: "שמעון הוא התגלמות החסד בעולם". מי הוא אותו שמעון ומהם מעשיו? די אם נציץ לאחד התחומים בהם הוא מעורב, כדי להתרשם מאישיותו המיוחדת. כאשר שמעון מבקש לגמול חסד עם הזולת הוא עושה זאת בגדול, כמו ההמצאה הבאה, שיכולה הייתה הייתה להתבשל רק בראשו המסחרי.

בכל מפעל טקסטיל ישנם עודפי ייצור, אבל, רק אדם כשמעון מצליח לשכנע את המנהל למסור לו את העודפים בחינם. את הסחורות הוא מעביר למתפרות, ושם תופרים עבורו בגדים בחינם. בחינם? כן! שמעון ישב עם כמה בעלי מתפרות וסיפר להם על אנשים, שמתהלכים עם בגדים ישנים וילדים בבגדים מטולאים. "אז מה אתה רוצה שנעשה?", שאלו בעלי המתפרות, "שנעבוד חינם?!". שמעון התחבב עליהם וביקש מהם טובה: "במתפרה הרי קיימת אבטלה מסוימת. ישנן תקופות בהן לא קיימות הזמנות רבות, והפועלים מעבירים את זמנם בעבודה חלקית. הבה נקדיש את הזמן המיותר לתפירת בגדים לנזקקים. הפועלים הרי בכל מקרה מתוגמלים עבור השעות הללו - ואילו אתם תזכו במצווה גדולה!"

הרעיון הפשוט מצא חן בעיניהם, ומאז טרוד שמעון בשיבוץ עבודות למתפרות השונות. מידי תקופה הוא מקבל לידיו בגדים חדשים ומעולים - והכול חינם אין כסף! למעשה הוא נאלץ לשלם מעט למתפרות עבור הוצאות של שימוש בחומרי גלם, חשמל וכדומה. אך מדובר בסכומים קטנים למדי אותם הוא מגייס בקלות יחסית. את ערמות הבגדים הוא מחלק בין הנזקקים, ולא שוכח להודות לבלביות לכל מי שמוכן לקבל ממנו בגדים! כזה הוא שמעון: "התגלמות החסד בעולם".

הרב בנימין שליט"א נולד בעיר בה נולד שמעון. גם אני נולדתי שם. בזמניו הפנויים נהג בנימין ללמוד איתנו בבית המדרש המקומי, ועוד בהיותו בחור עזב את ביתו ועלה בגפו לארץ ישראל ללמוד תורה. לימים חזר לחו"ל - אך למדינה אחרת - שם הקים בית לתפארת כשהוא בעצמו הופך לתלמיד חכם גדול. הוא המשיך ללמוד בכולל ולהתקיים ממלגה. במידה מסוימת, יותר קשה להתקיים כאברך בחו"ל מאשר בארץ ישראל. זה לא משום שהמלגה שם נמוכה יותר, אלא מכיוון שרמת המחיה גבוהה יותר.

ביום בהיר שמעתי שבתו של בנימין התארסה. שמחתי בשבילו והבנתי בדיוק מה מוטל עלי כעת: לעשות מעשה. התקשרתי למיודענו שמעון ושאלתי "האם אתה זוכר את בנימין, שנהג ללמוד איתנו בבית-המדרש בעיר שלנו?" שמעון השיב, שהוא לא זוכר אותו ואני טענתי שזה בעצם לא משנה "מן הסתם תשמח לסייע לו לתת נדוניה לביתו". מספר שבועות חלפו, ואל ביתו של בנימין הגיעו החבילות המיועדות. הוא הופתע לגלות שם בגדים חדשים, וכן בדים יוקרתיים לתפירה עצמית. בני ביתו של בנימין בדקו את הסחורה וקלטו מיד, שערך הבדים היוקרתיים רב מאוד.

כאן בעצם מסתיים החלק של הסיפור בו הייתי אני מעורב בצורה כלשהי. את המשך הסיפור שמעתי בתקופה אחרת: שמעון חלף בהזדמנות ליד מפעל הבדים ממנו קיבל סחורות. באותו רגע החליט להיכנס לבקר אצל מנהל המפעל. ראשית כדי להודות לו על התרומות עד כה, ושנית כדי להדק עימו את הקשרים לעתיד.

מיד כאשר נכנס למשרד, קם בעל המפעל מלוא קומתו והכריז: "שמעון, כל מה שתבקש, ומתי שתבקש, תקבל מיד!". מיודענו היה המום לשמע ההכרזה. הוא התפלא, מה קרה לבעל המפעל? הרי בביקור הקודם הוא הסכים אמנם לתרום בדים, אבל ממש לא בהתלהבות העכשווית! בעל המפעל "התנדב" להסביר את המתרחש:

"אתה זוכר, כאשר נכנסת אלי בפעם הקודמת הסכמתי לתרום. הראיתי לך בדים יפים - אבל בעלי דוגמה ישנה. אמרתי לך שיש לי מחסנים מלאים מבד זה, וכבר קשה למכור אותם. למרות הצעתי הנדיבה סירבת וטענת: 'נכון שהבדים טובים - אך מדובר בכלה!!!' מיד הצעתי לך בדים טובים יותר - שאותם לא התלהבתי למסור בחינם - ושוב טענת: 'הבד יפה, אך האבא של הכלה תלמיד חכם'. הראיתי לך בדים יפים עוד יותר - ושוב טענת: 'אבל כל המשפחה דלי אמצעים!'".

"בלית ברירה מסרתי לך את הבדים היוקרתיים ביותר, הסחורה החדשנית והמבוקשת ביותר. רק אז הסכמת לקבל את התרומה, לא לפני שברכת אותי: 'ישלם לך השם על גמולך הטוב. אתה מסרת את הטוב ביותר, והוא ייתן לך את הטוב ביותר!'".

"יצאת מהחנות. הייתי מבולבל. לפתע נכנס לעסק שלי סוחר גוי מאזור כפרי וביקש לרכוש כמות אדירה של בד. הראיתי לו את הבד החדש והיוקרתי, שעדיין היה מונח לפני. התפלאתי - אבל הוא לא התעניין בו. לא היה לי משהו טוב יותר להראות לו, אז הראיתי לו משהו פחות טוב. גם אותו הוא לא רצה. המשכתי להראות לו דוגמאות שונות, ולכולן הגיב בשלילה".

"לפתע הוא הבחין בדוגמית שהייתה מונחת על שולחני. הוא התלהב מהבד וביקש לשמוע את המחיר. מדובר היה בדוגמה הראשונה שהראיתי לך - סחורה שהייתי מוכן כבר בהתחלה לתת לך בחינם. בקיצור; הלקוח רכש ממני את כל מלאי הבד שהיה לי במחסנים! אז אתה מתפלא שאני מכריז: 'שמעון; כל מה שתבקש, ובכל עת שתבקש, תקבל מיד?!'".

הערה: השמות בסיפור הינם בדויים, ומספר פרטים שונו מטעמים ברורים.

<p>הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל אביבה בת אירין ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל</p>	<p>הרב אטון שבתי בן אסתר זצ"ל משה בן עליזה ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רוזה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה דוד בן רחל ז"ל ברוך בן רוזה ז"ל אדוארד בן ציון ז"ל</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל עמרם בן חנה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אורי בן מרים ז"ל</p>
--	---	---	---	---